

РЕШЕНИЕ

№ 670

гр. Плевен, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно
наказателно дело № 20224430201987 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на Д. С. М., ЕГН: ***** от ***
против Наказателно постановление № 22-1772-000221 от 26.09.2022 г. на ***
Първо РУ Плевен при ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН
и по чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП и чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП е
наложил на Д. С. М. - глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да
управлява МПС за срок от 6 месеца за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1
от ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1,
т. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 на МВР се отнемат общо 10
контролни точки.

С жалбата се изтъкват доводи за незаконосъобразност и необоснованост
на издаденото наказателно постановление, с искане за неговата отмяна.

В съдебно заседание, жалбоподателят Д. С. М., редовно призован, не се

явява, представлява се от процесуален представител адв. Й. Д. от АК – гр. Плевен, с пълномощно по делото.

Ответната страна по жалбата *** на Първо РУ – Плевен, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН - **ДОПУСТИМА** е.

Разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

Атакуваното наказателно постановление 22-1772-000221 от 26.09.2022 г. е издадено от *** Първо РУ – Плевен при ОДМВР - Плевен, въз основа на Акт за установяване на административно нарушение Серия ГА № 7464431 от 05.09.2022 г., от който е видно, че:

На 05.09.2022 г. в 10:45 часа в на общински път PVN 1146, км. 6, с посока на движение към с. Пелишат, като водач управлява лек автомобил *** с регистрационен номер ***, негова собственост, като извършва следните нарушения:

-Управлява горепосоченото МПС не регистриран по надлежния ред. МПС-то е със служебно прекратена регистрация на 24.05.2022 г. във връзка с чл. 143, ал. 10 от ЗДвП;

-не представя КТ към СУМПС или заместващ го АУАН;

С което е нарушил:

-чл. 140, ал. 1 пр. 1 от ЗДвП

Според чл. 189, ал. 1 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по този закон се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в същия. Кой са тези служби се определя от Министъра на вътрешните работи съгласно чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и това са служителите на “Пътна полиция” на Сектор КАТ към съответните Областни дирекции “Полиция”, съответно подведомствените им Районни полицейски управления. Тези служители са оправомощени по закон - чл. 165,

ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 52, ал. 1, т. 15 от ЗМВР да осъществяват контрол по безопасността на движението по пътищата, техническата изправност на МПС и др.

В случая АУАН е съставен от полицейския служител Х. И. И. и в същия е отразено, че заема длъжността мл. автоконтрольор към 01 РУ – Плевен, т.е. той е длъжностно лице от съответната служба за контрол при посоченото полицейско управление по смисъла на ЗДвП и в този смисъл съдът счита, че се явява компетентно според чл. 37, б. “а” от ЗАНН длъжностно лице.

Съдът кредитира в цялост показанията на свидетелите Х. И. И. и Г. Н. Р., които са очевидци на нарушенията, възприели са движението на автомобила, управляван от жалбоподателя и събитията около извършване на нарушенията.

Няма данни по делото, които да създават съмнения относно тяхната обективност и безпристрастност или да сочат на наличието на мотив да набедят санкционираният в нарушение, което не е извършил.

По визираното в т.1 от НП административно нарушение по чл.140, ал. 1 от ЗДвП:

Във връзка с констатираното управление на МПС с прекратена регистрация е била образувана преписка № 5293/2022 г. по описа на РУП - Плевен, с оглед евентуално извършено престъпление по чл.345 от НК.

С постановление от 16.09.2022 г., прокурор при Районна прокуратура гр.Плевен отказал за образува досъдебно производство и прекратил преписката.

Приел е, че доколкото престъплението по чл. 345 от НК може да бъде извършено при форма на вина – пряк умисъл, в конкретния случай липсва субективна страна.

След постановения отказ на Районна прокуратура - гр. Плевен, административно-наказващият орган издал обжалваното НП като възприел изцяло констатациите съдържащи се в АУАН-на.

На основание чл.175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП на Д. С. М. са наложени административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Административно – наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП.

Съгласно приетата за нарушена разпоредба чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, по пътищата отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

За това нарушение чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП предвижда налагане на глоба в размер от 200 до 500 лева и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 6 месеца до 12 месеца на водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

Съдът счита, че отговорността на жалбоподателя е била ангажирана за деяние, което не е извършил по следните съображения:

По делото не се спори, че жалбоподателят е управлявал лек автомобил „***“, с рег. № ***, който е негова собственост.

Въз основа на събраните доказателства безспорно се установява и обстоятелството, че към момента на извършване на нарушението, автомобилът бил със служебно прекратена регистрация на 24.05.2022 г. на основание чл.143 ал.10 от ЗДвП, т.е. не бил регистриран по съответния законов ред.

От изложеното става ясно, че са налице всички елементи от обективната страна на състава на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В същото време обаче, за да се приеме, че е извършено нарушението, а именно - неизпълнение на задължението да се управляват по пътищата, отворени за обществено ползване само МПС-та, които са регистрирани, е необходимо да са налице и доказателства, от които може да се направи несъмнен извод, че нарушителят е бил наясно с обстоятелството, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация.

Такива доказателства в настоящото производство не бяха представени и не се събраха.

Жалбоподателят е управлявал МПС-то, което е негова собственост и същото е било с поставени по съответния ред регистрационни табели, издадени за същото МПС.

За факта на прекратяване на регистрацията на определено ППС, респективно за да предприеме действия по възстановяване на служебно прекратената регистрация, а и за да се въздържа от действия нарушаващи разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, собственикът може да разбере едва от уведомяването му от съответният сектор „Пътна полиция“.

В конкретния случай при служебното прекратяване на регистрацията, собственикът, респективно водачът, на съответното превозно средство няма как да узнае за това прекратяване на регистрацията, ако не е уведомен изрично за това.

Липсата на уведомяване и наличието на поставени регистрационни табели на автомобила са попречили на нарушителя да осъзнае обществено опасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобила и да предвиди или да допусне настъпването на тези последици.

За разлика от разпоредбата на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която се губи придобитата правоспособност по силата на закона, с отнемането на всички контролни точки, без да е необходимо някакво отразяване или произнасяне от контролните органи, прекратяването на регистрация на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП не настъпва автоматично по силата на закона с изтичане на съответния срок, а е факт след извършено от контролните органи отбелязване в автоматизираната информационна система.

Липсата на субективна страна от състава на нарушението по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, прави деянието извършено от жалбоподателя несъставомерно, тъй като той не е знаел, че регистрацията на автомобила е прекратена служебно и кога точно е станало това, поради това не е знаел, че не следва да го управлява по пътищата, отворени за обществено ползване.

При така установеното съдът намира, че макар от обективна страна да са налице елементите от състава на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, то липсват каквито и да било доказателства за това, деянието да е осъществено от жалбоподателя виновно. Това определя нарушението като несъставомерно, поради липса на субективна страна.

Предвид изложеното съдът намира, че неправилно и в нарушение на материалния закон е ангажирана отговорността на жалбоподателя за

извършено от него нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, поради което издаденото наказателно постановление следва да се отмени в тази част.

По визираното в т.1 от НП административно нарушение по чл.100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП:

Съгласно разпоредбата на чл. 42, т. 3, т. 4 и т. 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, както в акта, така и в наказателното постановление, следва да бъдат посочени датата и мястото на извършване на нарушението, описание в какво се състои същото, както и законовите разпоредби, които са нарушени.

В АУАН актосъставителят Х. И. И. е посочил, че жалбоподателят Д. С. М. е извършил нарушение по чл. чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, а в наказателното постановление административно наказващият орган е посочил, че Д. С. М. е извършила нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Това противоречие в АУАН и в НП, води до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, тъй като той е лишен от възможността да разбере за какво точно нарушение му се търси административно – наказателна отговорност.

Посоченото разминаване е довело до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, който има право да узнае какво точно се твърди, че е извършила като нарушението, което представлява съществено процесуално нарушение и във всички случаи води до порочност на издаденото наказателно постановление, което е самостоятелно основание за неговата отмяна.

Както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават.

В наказателното постановление следва да бъдат посочени и точно законовите разпоредби, които са били нарушени, т.е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение.

Следва съгласно разпоредбата на чл. 57, ал.1, т. 5 и 6 от ЗАНН да има единство между описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и законните разпоредби, които са били нарушени.

В конкретния случай има разминаване между описанието на нарушението и дадената му квалификацията в съставеният АУАН и в издаденото НП.

Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН е императивна, тъй като осигурява правото на защита на привлечения към административно – наказателна отговорност, в чието съдържание се включва е правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем.

На основание чл. 63, ал.3 от ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по делото.

Искане в подобна насока е отправено от процесуалният представител на жалбоподателя – адв. Й. Д. от АК – гр. Плевен.

Видно от представеното пълномощно на адвокат Й. Д. е било заплатено адвокатско възнаграждение от 300 лева и съобразно основателност на жалбата, ***ът на 01 РУ – Плевен при ОДМВР – гр. Плевен следва да бъде осъден да заплати на Д. С. М. направените от него разноски по делото, в съответствие с уважената жалба, а именно - в размер на 300 лева.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-1772-000221 от 26.09.2022 г. на *** Първо РУ Плевен при ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП и чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП е наложил на Д. С. М., ЕГН: ***** от *** глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 на МВР се отнемат общо 10 контролни точки, **като НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА *** Първо РУ Плевен при ОДМВР - Плевен **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. С. М., ЕГН: ***** от ***, сума в размер на 300 лева, представляваща направени от същият разноски по делото за адвокат, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок, от получаване на съобщението от страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____